

Ποστοκάλι ψάρεψε ώχ! κυρά νταρντάνι,
και ὁ θεός περισσευμαχ ἔδρεξε και μάνι.

Πρὸς τὸν πανέκλαμπρον Φασουλῆ,
τὸν μπεχλιβάνη και σεβνταλῆ.

Ιαθόντες δτι και προτοῦ νὰ γίνετε ίππότης
πήρχετε τῶν Ἀθηνῶν ὁ πρῶτος καρρεπότης,
και πῶς δὲν 'μπόρεσ' ὁ Σταυρὸς νὰ σας ἀλλάξῃ φύσι
και ἡ δασώδης κοῦτρως σας γιὰ νὰ γεννοδολήσῃ
έλει καρφὲν βαρύν γλυκὸν και ἀζωματισμένον,
και στέλλομεν μισῆν ὅχην τῆς Μόκκας ἀλεσμένον.
Κι' ἐν ἡ κυρία Φασουλῆ μὲ τέγνην σᾶς τὸν ψήτη,
τὴν Ἀθηνῶν ἡ κοῦτρως σας βεδχίως θὰ γεννήσῃ.

και ἄλλον θὰ σας στείλωμεν μὲ πρώτην εὐκκισίαν...
τὸν Περικλέτον ἀσπασμούς...

και μένομεν μὲ βίσιν

Πέρτ' ἔξη 'Αλεξανδριοί,
βιοβάτοι και μελαχοιοί.

· Απάντησις τοῦ Φασουλῆ
σὲ τούτη τὴν ἐπιστολή.

· Ο φίλοι 'Αλεξανδρινοί, διὰ τὸ ὅντα δῶρον
δεχθῆτε ἐκ μέρους μου μικρὸν εὐγνωμοσύνης φόρον.
Καὶ σᾶς ἔβεβαίωσαν πῶς πρὶν γενῶ ἰππότη,
ὁ πρῶτιστος τῶν Ἀθηνῶν ὑπήρξα καρφεπότης,
κι' ἐπροτιμοῦσα τρεῖς φοραῖς, ὡς ἀγνωστοί μου φίλοι,
καρφὲ τῆς Μόκας μπόλικο κανένας νὰ μοῦ στείλῃ,
σὰν τὸν 'δικό σας μάλιστα, ποῦ εἶναι πρᾶγμα πρῶτης,
πικρὰ νὰ πάρω τὸ Σταυρὸ και νὰ γενῶ ἰππότης.

· Ήπια τῆς Μόκας τὸν καρφὲ κι' ἐμέθυσα μ' ἔκεινον
και τὴν θεάν ἐγέννησα ἔκεινην τῶν Ἑλληνῶν,
και εἰδα πῶς μ' ἐστείλατε καρφὲ τῆς Μόκας κι' ἄλλο,
και δτι θὰ μοῦ στείλετε ποσῶς δὲν ἀμφιβάλλω,
διὰ νὰ φθάσω ἔξαλλος και μέχρι τῶν ἀστέρων,
ἐφ' ω και σας εὐχαριστῶ θερμῶς ἐκ τῶν προτέρων
Κι' ἐν θέλετε νὰ δείξετε πολὺ κουβαρνταλῆκι,
νὰ στείλετε παρκακῶ και λίγο χαρτζηλίκι.

· Λότά και μένω Φασουλῆς
μεθ' ὑπολήψεως πολλῆς.